

Cuvântul care zidește

FOAIA DUMINICALĂ A PAROHIEI „ȘERBAN VODĂ”

Anul IV Nr. 37 (186) - 14 septembrie 2014

DUMINICA ÎNĂLȚĂRII SFINTEI CRUCI Înălțarea Sfintei Cruci (Post)

Praznicul Înălțării Sfintei Cruci, sărbătorit an de an pe 14 septembrie, este una dintre cele mai însemnate sărbători creștine. În toate bisericile are loc astăzi rânduiala specială a scoaterii Sfintei Cruci în mijlocul lăcașului de cult, iar mai apoi împodobită cu flori este așezată în văzul tuturor, la loc de cinste, spre închinarea credincioșilor, alături de icoana Învierii.

Astăzi, în ziua Înălțării Sfintei Cruci auzim citindu-se la Sfânta Liturghie Evanghelia din Vinerea Mare în care ni se înfățișează toată drama de pe Golgota. Auzim strigătele pline de răutate: „Răstignește-L, răstignește-L”, auzim osânda la moarte a Celui nevinovat și Îl însoțim pe Mântuitorul Iisus cu gândul și cu inima pe drumul greu al Crucii. Sus pe Golgota, Crucea stropită cu sângele Mântuitorului s-a sfințit pentru totdeauna, devenind semn al Fiului Omului și armă împotriva diavolilor.

Arătată și cinstită în mod deosebit din 335

Strălucirea Sfintei Cruci este scoasă în lumină și prin faptul că acest praznic este încadrat de două duminici. În Duminica care precede această sărbătoare, numită Duminica dinaintea Înălțării Sfintei Cruci, ne este arătată crucea ca simbol izbăvitor, așa cum l-au văzut proorocii Vechiului Testament, iar în duminica viitoare, numită Duminica după Înălțarea Sfintei Cruci, vedem taina lucrătoare a Crucii, și cum fiecare creștin trebuie să-și poarte cu răbdare crucea sa privind încrezător la Stăpânul Hristos.

Toată suflarea ortodoxă sărbătorește astăzi amintirea a două evenimente deosebite din istoria lemnului Sfintei Cruci: aflarea Sfintei Cruci pe care a fost răstignit Mântuitorul și Înălțarea ei solemnă în fața poporului de către episcopul Macarie al Ierusalimului, în ziua de 14 septembrie din anul 335 și aducerea Sfintei Cruci de la perșii păgâni, în anul 629, în vremea împăratului bizantin Heraclius, care a depus-o cu mare cinste în Biserica Sfântului Mormânt din Ierusalim.

După victoria obținută în lupta sa cu Maxențiu, împăratul Constantin a poruncit ca Sfânta Cruce să fie pusă pe steagurile

ÎNĂLȚAREA CRUCII, RIDICAREA FIRII NOASTRE

imperiale ale armatei, pe brațul drept al ostașilor, pe armele lor.

Conform unei cronici anonime, sărbătoarea solemnă a Înălțării Sfintei Cruci a luat ființă în anul 335, când după ziua sfințirii bazei construite de Constantin cel Mare deasupra Mormântului Domnului, zi în care se împlineau și 30 de ani de domnie a împăratului, eveniment la care au fost prezenți și episcopii participanți la Sinodul de la Tyr (iulie 335), episcopul Macarie al Ierusalimului a arătat, pentru prima dată, de pe amvonul bisericii sfântul lemn al Crucii Răstignirii, poporul strigând:

„Doamne miluiește!”

Crucea circumscris spațiului

Aceasta este originea momentului în care, la sfârșitul Utreniei zilelor închinare Crucii (14 septembrie și Duminica a III-a din Postul Mare), preotul ridică Crucea în prezența credincioșilor.

Către sfârșitul doxologiei de la Utrenie preotul cădește Sfânta Cruce, așezată dinainte pe un disc pe Sfânta Masă, iar când se cântă „Sfinte Dumnezeule” preotul ia discul cu

Sfânta Cruce și, ținându-l în dreptul frunții, ocolește Sfânta Masă, vine prin mijlocul bisericii în fața Ușilor Împărătești, unde rostește însemnând cruciș cu discul pe care se află Sfânta Cruce: „Înțelepciune drepti!” După aceasta, în timp ce strana împreună cu toți credincioșii prezenți cântă troparul „Mântuiește Doamne, poporul Tău...”, preotul așează Sfânta Cruce pe un analog și cădește cruciș Sfânta Cruce, de trei ori, iar mai apoi ridicând la frunte Sfânta Cruce rostește ectenia specială, credincioșii rostind după fiecare cerere „Doamne miluiește” de 100 de ori.

Săvârșind în biserică procesiunea Crucii, preotul înalță Crucea către răsărit și apoi către fiecare din cele trei puncte cardinale. După ce preotul a circumscris astfel spațiul prin mișcarea verticală a Crucii, se cântă troparul „Crucii Tale...”, slujitorul se închină și sărută Sfânta Cruce, după care intră în Sfântul Altar. La strană se cântă troparele din Minei, care ne cheamă pe toți credincioșii „să ne închinăm lemnului celui de viață făcător, pe care Hristos, Împăratul slavei, de bunăvoie mâinile

întinzându-și, ne-a înălțat la fericirea cea dintâi, pe noi care mai înainte fiind amăgiți de vrăjmașul prin dulceață, am fost goniți de la Dumnezeu”. Prin cânta sa („Doamne miluiește”) și smerenia sa (metanie mare) în fața Crucii, creștinul poate fi, așadar, înălțat de Hristos Cel răstignit de la pământ la cer. Ieromonahul Makarios Simonopetrul ne explică: «circumscriind spațiul prin Cruce, creștinul va putea găsi calea centrului și a celei de-a “cincea dimensiuni” de la care plecând se va înălța vertical spre Dumnezeu».

Prezența Crucii și înălțarea ei în mijlocul Bisericii evocă adunarea tuturor lucrurilor în Hristos, iar după cum Hristos S-a înălțat ca să adune oamenii în unitate, credinciosul trebuie să-și găsească mai întâi unitatea pentru a se înălța.

După ce toți cei prezenți în biserică se

închină și sărută Sfânta Cruce, preotul vine în fața analogului, se închină din nou și duce Sfânta Cruce pe iconostas, unde rămâne până la odovania sărbătorii, pe 21 septembrie.

Sărbătorile Sfintei Crucii

Pe lângă cele două zile pe săptămână, miercuri și vineri, consacrate cinstirii permanente a Sfintei Crucii, a doua sărbătoare importantă a Sfintei Crucii este Duminica a treia din Postul Paștilor, numită a Crucii, ce a fost instituită la Constantinopol în secolul al VIII-lea. De asemenea, ziua de 1 august este închinată Sfintei Crucii pentru că atunci sărbătorim scoaterea Sfintei Crucii, iar la 7 mai prăznuim pomenirea arătării semnului Sfintei Crucii pe cer, la Ierusalim. ❖

*Diac. Ciprian Bâra -
Ziarul Lumina*

Puterea Sfintei Crucii

Sfântul Ierarh Iosif cel Nou de la Partoș

Dintre ierarhii Bisericii ortodoxe din Banat se ridică personalitatea luminoasă și încununată de aureola sfințeniei a Sfântului Iosif cel Nou, Mitropolitul Timișoarei și a toată Țara Banatului, „podoaba ierarhilor, izgonitorul tuturor patimilor, izbăvirea credincioșilor, lauda prea frumoasă a Timișoarei”, cum îl numește Acatistul închinat în cinstea lui.

Din viața și faptele sale cunoaștem prea puțin încă, dar suficient pentru ca să ne dăm seama de călugărul neprihănit care și-a dat toată viața lui Hristos și Bisericii. De aceea s-a bucurat încă din timpul vieții de aureola sfințeniei având darul facerii de minuni și întărind în dreapta credință pe strămoșii acestor meleaguri. Știm despre el că s-a călugărit de tânăr, a parcurs toate treptele slujirii în Biserică, până ce a fost ales mitropolit al Timișoarei păstorind între anii 1650 – 1653. De aici s-a retras de bună voie la mănăstirea Partoș unde a mai trăit câțiva ani, după care s-a mutat la veșnicele locașuri. Lespedea care-i acoperea mormântul a fost

identificată la începutul secolului trecut ca având următoarea inscripție: „Prea Sfințitul Iosif cel Nou, fost Mitropolit al Timișoarei”.

Drept mărturie asupra sfințeniei lui avem o însemnare de pe un Minei slavon din 1529: „Această carte este a Mitropolitului Kir Iosif al Timișoarei la anul 1655 ... care de bună voie a părăsit eparhia, retrăgându-se la mănăstirea Partoș, unde a trăit câțiva ani și apoi s-a mutat la viața veșnică unde se odihnesc sfinții”. În anul 1929 preotul Bizerea scria că „încă de pe când trăia se bucura de faima unui adevărat sfânt, iar după moarte a lăsat în popor și între călugări amintirea unui Sfânt adevărat”. La 1749 un anume Peici, „hagiu” la Ierusalim donează înainte de plecare mănăstirii de la Partoș o Evanghelie pe care scrie: „Această sfântă carte, așa-numită Evanghelie o depun eu, păcătosul robul lui Dumnezeu Hagi Peici, la mănăstirea Partoș unde este așezat trupul Sfântului vlădică Iosif, cu hramul Sfântului Arhanghel Mihail, pentru binele nostru și călătoria fericită spre marea cetate Ierusalim”.

Tradiția mai spune că fiica judei Timișoarei, Marcu Muțiu s-a vindecat de boală la mormântul sfântului și drept mulțumire tatăl va construi lângă biserica de lemn una din piatră, în stil baroc, care există și astăzi.

Din anul 1782 avem păstrată icoana Sfântului Iosif cel Nou pictată de preotul Ștefan Bogoslovici la cererea protopopului Jebelului, Ioan Șuboni, care a donat-o mănăstirii spre a fi așezată deasupra mormântului.

La 28 februarie 1950 Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a hotărât canonizarea Sfântului Iosif cel Nou de la Partoș și strămutarea moaștelor sale din biserica mănăstirii Partoș în catedrala mitropolitană din Timișoara. Canonizarea solemnă a avut loc în zilele de 6 – 7 octombrie 1956 la Timișoara. De atunci și până astăzi moaștele Sfântului Iosif odihnesc în dreapta pronaosului catedralei, în raclă din lemn de palisandru, tisă și lămâi frumos sculptată. ❖

Sursa – mitropolia-banatului.ro

Un tânăr dornic de aleasă învățătură s-a dus odată la o mănăstire, să-i ceară sfat unui bătrân călugăr:

- Părinte, dați-mi, vă rog, o carte din care să pot învăța cel mai bine cum trebuie să fie un creștin; cum trebuie să gândească, ce trebuie să facă; o carte care să-mi explice toate aceste lucruri!

Călugărul i-a spus că are o asemenea carte în chilia sa și s-a dus să o aducă, însă, după câteva clipe, s-a întors ținând în mână o cruce pe care i-a întins-o tânărului. Văzându-l mirat, i-a spus:

- Fiule, crucea este cea mai de seamă învățătură pe care Dumnezeu i-a dat-o omului. Pentru noi, Mântuitorul S-a jertfit pe cruce, arătându-ne astfel ce înseamnă să iubești, fiindcă a făcut acest lucru din dragoste pentru oameni. Crucea înseamnă tocmai calea pe care omul ajunge la iubire, adică la Dumnezeu. Cel ce știe să-și poarte crucea, poartă cu el, în același timp, harul și iubirea Domnului. De aceea, crucea nu este o povară, ci o bucurie; când te dăruiești celui drag, nu o faci cu tristețe și cu rețineră, ci cu bucurie și entuziasm. - Crucea înseamnă, deci, curaj, răbdare, dar, mai ales, dragoste.

Doreai o carte pe care să o citești cu ochii și a cărei învățătură să îți lumineze mintea. Iată, în schimb, crucea - o carte pe care o vei citi cu sufletul și a cărei învățătură îți va lumina întreaga viață. ❖

Leon Magdan,

*Cele mai frumoase pilde și povestiri
creștin-ortodoxe, Editura Aramis*

Parohia Șerban Vodă a deschis un nou site
pe care îl puteți accesa la adresa:
www.parohiaserbanvoda.ro

Anul școlar - un nou început pentru copiii noștri

O, om!
de Sf. Ioan Iacob Hozevitul

Anotimpul roadelor, al întoarcerilor din frumoasele vacanțe, concedii și pelerinaje, aduce pentru noi două mari evenimente: începerea noului an bisericesc la 1 septembrie și a anului școlar la 15 septembrie.

Așadar un nou an bisericesc care debutează cu un praznic frumos și drag tuturor creștinilor: Nașterea Maicii Domnului. A aceleia care simbolizează însăși Biserica și care are cel puțin trei trăsături: este Născătoare de Dumnezeu – Theotokos, Pururea Fecioară și Mijlocitoare către Dumnezeu. La Nașterea Maicii Domnului de anul acesta, la Sfânta Liturghie din biserica noastră au fost parcă mai mulți enoriași ca niciodată: adulți și vârstnici, și mulți tineri și copii. Parcă pregătindu-se toți pentru școală: una a împărtășirii cuvântului lui Dumnezeu, și alta a educației și culturii. Pentru că ele oricum au fost din zorii creștinismului preocupări ale Bisericii care s-au întreprătruns.

Și astăzi Biserica se ocupă de educație și face cultură, iar în școală religia este o materie care formează caractere, dezvoltă perspective spirituale și întărește suflete. Iar pentru noi începutul de an școlar deschide noi perspective pentru educația copiilor și tinerilor. Familia, dar și familia cea mare, comunitatea parohială pun în centrul preocupărilor lor copii: ei sunt în egală măsură moștenirea și viitorul nostru. Ca oameni, ca Biserica, ca neam. Deși informația a explodat în zilele noastre, și nimeni nu poate spune că nu are acces la ea, cu toate acestea educația nu poate fi făcută decât prin oameni, prin formatori, fie ei părinți, profesori sau preoți.

Începem un an școlar nou cu speranțe și cu dorința ca vlăstare noastră să aibă parte de o educație care să-i transforme în tineri calificați profesional, dar și în oameni cu largi perspective culturale, morale și religioase. Și de aceea ne bucurăm când ei încep școala, când se străduiesc să-și asculte dascălii și părinții, când în ei înșiși înmugurește dorința de a citi, a învăța, a cunoaște. Și asta nu pentru că îi împinge de la spate profesorul, îi obligă părintele sau îi vrea

societatea educați. Ci pentru că școala, familia, biserica au făcut ce trebuie ca ei să-și dorească să învețe.

Într-o societate cu multe tare, sistemul educațional românesc suferă profund. Pe de o parte numeroasele reforme de care a avut parte deusolează învățământul, pe de altă parte lipsa perspectivelor pentru tânăra generație îi fac pe mulți participanți la procesul educațional să fie la un nivel minim în școală sau mai rău, să părăsească de multe ori școala din cauza lipsurilor materiale.

De aceea, nu întâmplător biserica se implică filantropic și educațional în pregătirea și susținerea copiilor. Iar în activitatea lor misionară, preoții parohiei noastre nu uită să ne îndemne pe fiecare dintre noi să luăm aminte la nevoile familiilor nevoiașe care-și trimit cu greu copii la școală. Să-i ajutăm oferindu-le o hainuță sau încălțări, rechizite sau cărți.

Iar biserica Șerban Vodă s-a implicat, alături de dascăli profesioniști și inimoși în acordarea de meditații gratuite pentru copii de vârstă școlară. De la clasele primare și până la liceu, cadre didactice au dat în modestul lor timp liber meditații la limba română, matematică sau limba engleză. Și anul acesta s-au oferit să fie alături de copii. Și sperăm că efortul comun al dascălilor, copiilor și părinților, îi va ajuta pe elevi să răspundă mai bine atât la examene, cât să fie mai bine pregătiți pentru școală și viață.

Le urăm tuturor, elevi și profesori, un an nou școlar mai bun. Le mulțumim cadrelor didactice care fac meditații pentru ajutorul pe care îl dau copiilor noștri. De asemenea, sperăm să avem parte de multe evenimente culturale organizate de profesorii din școlile din parohie împreună cu elevii lor în biserica Șerban Vodă. Și nădăjduim ca tot mai mulți elevi și studenți să vină cu drag la slujbele și activitățile organizate în biserica noastră. ❖

*O, om ce mari răspunderi ai
De tot ce faci pe lume,
De tot ce spui în scris sau grai,
De pilda ce la alții dai,
Căci ea mereu, spre iad, sau rai,
Pe mulți o să-i îndrume.
Ce grijă trebuie să pui
În viața ta, în toată,
Căci gândul care-l scrii sau spui,
S-a dus, în veci nu-l mai aduni
Și vei culege roada lui,
Ori viu, ori mort, odată.
Ai spus o vorbă, vorba ta,
Mergând din gură-n gură,
Va n-veseli sau va-ntrista
Va curăți sau va -ntina,
Rodind sămânța pusă-n ea
De dragoste sau ură.*

*Scrii un cuvânt: cuvântul scris,
Rămâne-n urmă drum deschis
Spre ocară sau slavă.*

*Ai spus un cântec,
Versul tău, rămâne după tine,
Îndemn spre bine, sau spre rău,
Spre curăție, sau desfrâu,
Lăsând in inimi rodul său,
De har sau de rușine.*

*Arăți o cale, Calea ta
În urma ta nu piere,
E calea bună, sau e rea
Va prăbuși, sau va-ntina,
Vor merge suflete pe ea,
La pace, sau durere.*

*Trăiești o viață, viața ta
E una, numai una
Oricum ar fi, tu nu uita,
Cum ți-o trăiești, vei câștiga
Ori fericire pe vecie,
Ori chin pe totdeauna.*

*O, om ce mari răspunderi ai!
Tu vei pleca din lume,
Dar ce ai spus prin scris, sau grai,
Sau lași, prin pilda care-o dai,
Pe mulți, pe mulți, spre iad sau rai,
Mereu o să-i îndrume.*

*Deci nu uita : Fii credincios!
Cu grijă și cu teamă
Să lași în inimi luminos
Un semn, un gând, un drum frumos,
Căci pentru toate, 'nendoios,
Odată, vei da seama.*

Amin!

PELERINAJ LA BETHLEEM

Părintele Dinu Pompiliu vă invită să participați anul acesta la sărbătoarea Nașterii Domnului la Bethleem. Informații și înscriere la cancelaria bisericii.

Părintele Sofian, un bătrân după chipul celor din Pateric

Născut la 7 X 1912, în comuna Cuconeștii-Vechi, jud. Bălți, al treilea copil al unei familii de țărani credincioși, a primit la botez numele Serghei. La vârsta de 14 ani, la Schitul Rughi, jud. Soroca, va intra ca frate de mănăstire. Doi ani mai târziu se înscrie la școala de cântăreți bisericești din Mănăstirea Dobrușa, după absolvirea căreia, în toamna anului 1932, este trimis la Seminarul monahal de la Mănăstirea Cernica, unde îi va avea printre colegi pe actualul (n.r. – la data scrierii articolului) Patriarh Teoctist, pe Gherasim Cristea, Episcopul Râmnicului, și pe Arhim. Grigorie Băbuș.

La 25 decembrie 1937 va îmbrăca haina monahală la Mănăstirea Dobrușa, primind numele de Sofian. Doi ani mai târziu, la 6 august 1939, este hirotonit diacon de către Episcopul Hotinului, Tit Simedrea, în Catedrala din Bălți. Deși în anul 1940, după absolvirea seminarului, se reîntoarce la Mănăstirea Dobrușa, ocuparea Basarabiei de către ruși îl poartă pe drumul refugiului, alături de starețul său și ceilalți călugări din obște, găsimu-și loc de așezare la Mănăstirea Căldărușani. În toamna lui 1940 se înscrie la Academia de Belle Arte din București, secția Artă Decorativă, devenind la absolvirea ei, în 1945, pictor licențiat. Între 1942-1946, urmează cursurile Facultății de Teologie, obținând licența cu lucrarea „Chipul Mântuitorului în iconografie”.

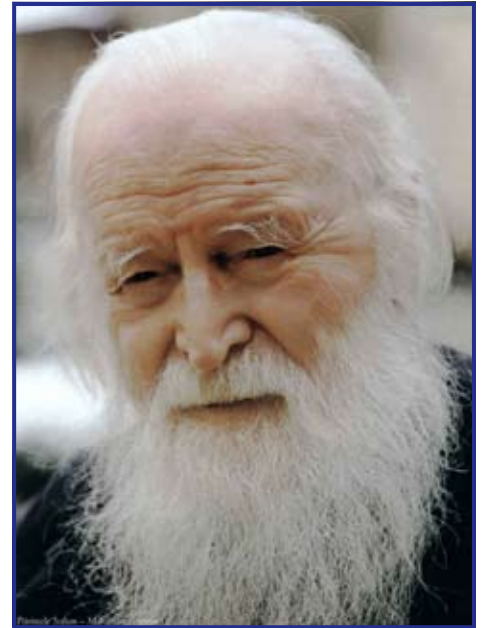
La 15 noiembrie 1945 este hirotonit preot la Mănăstirea Antim. În vara lui 1958, este arestat și închis, împreună cu alți 16 intelectuali, clerici și mireni, din cadrul mișcării spirituale „Rugul Aprins”. Părintele Sofian cunoștea bine nu numai Filocalia, dar și tâlcuirile ei adânci, din scrierile marilor duhovnici ruși Ignatie Briancianinov, Teofan Zăvorâtul, Ioan de Kronștadt, pe care le răspândea în copii dactilografiate ori scrise de mână credincioșilor de la Antim încă din primii ani ai stăreției sale (1950-1955).

Între 1958 – 1964 este deținut politic fiind condamnat la 15 ani de muncă silnică. Despre acei ani declara mai apoi: „Dacă pot zice așa, mie mi-a plăcut în închisoare [...] Era bine acolo. Mult mai bine decât aici, în așa-zisa noastră libertate. Te puteai concentra [...] Nimic nu te distrăgea de la Dumnezeu. Pe când afară... câte probleme!”

Chiar dacă istoria monahismului românesc va lega de-a pururi numele părintelui Sofian de cel al Mănăstirii Antim, multe alte lăcașuri din țară și din străinătate poartă prin veac urma mâinilor sale, cu a căror smerită trudă le-a împodobit, căutând fără încetare Chipul de frumusețe și lumina Mântuitorului. Schitul Darvari (1964 și 1993), Mănăstirea Agapia (1970), Mănăstirea Deir-El-Harf – Liban (1971), Mănăstirea Radu-Vodă – București (1973), Catedrala din Homs – Siria (1978), Biserica din Hama – Siria (1979) (n.r.- azi avariate, incendiate, distruse) sunt doar câteva din locașurile în care îl putem afla pe părintele Sofian. La moartea sa, ca și cu o jumătate de veac în urmă, când l-a adăpostit de tâlharii ce-i cotropiseră ținutul, pământul Căldărușanilor și-a mai deschis încă o dată brațele, primind la sânul său trupul celui ce-a izvodit nu numai icoane, dar mai cu seamă dragoste și mângâiere în sufletele atâtor semeni. Bland și smerit, arzând drept ca o lumânare în fața noianului de suferințe, și-a purtat Crucea cu răbdare și supunere, biruind vitregiile și prigoana, pentru a se înălța la ceruri de ziua ei. Nu știu dacă părintele Sofian a aflat până la urmă Chipul Domnului. Dar știu că această neîncetată căutare ne-a lăsat pe noi să zărim în fuga timpului, încă din viața aceasta, Chipul Sfințeniei. (C. G.)

În dimineața zilei de 14 septembrie 2002, ziua Înălțării Sfintei Cruci, starețul Mănăstirii Antim, părintele Arhimandrit Sofian Boghiu, a fost chemat la Domnul. „Părintele Sofian a plecat la Cer” – scria pe atunci Mitropolitul Olteniei, Teofan. „Împărăția cea de sus se îmbogățește cu un pământean. Pământul, în logica lumii, este mai sărac cu un om ceresc. Omenirea, în logica credinței, devine mai bogată, căci, acolo sus, un rod al ei, găsimu-și odihna, se ostenește în rugăciune pentru oameni”. I se mai spunea și „duhovnicul Bucureștilor”. Neîndoielnic, părintele Sofian a făcut parte din acel șir neîntrerupt de stareți ai Bisericii Ortodoxe Române care, asemenea bătrânilor înțelepți ai Patericului, a vegheat la transmiterea învățăturii și căilor îndumnezeirii omului. ❖

Sursa - sofianboghiu.blogspot.ro

Părintele Sofian - Dascăl al rugăciunii

Ce m-a impresionat la Părintele Sofian, încă de la venirea mea la mănăstirea Antim acum peste 60 de ani, era acrvia cu care citea pomelnicele credincioșilor. Se identifica aproape cu omul necăjit care-i cerea să se roage pentru el sau pentru cei apropiați. Întâmpina pe fiecare cu multă înțelegere și dragoste, și-și asuma durerea lui.

Am fost și eu în obștea Rugului Aprins, mai mult făceam treaba Martei decât a Mariei, dar observam la Părinții Daniil și Sofian râvna lor de a deprinde rugăciunea, liniștirea și trezvia minții de la Părintele Ivan Kulâghin. Erau sporiți și statornici de pe atunci în această lucrare lăuntrică.

Uneori mi se părea că Părintele Sofian era exagerat când făcea milostenie, sau când prelungea timpul spovedaniei până după miezul nopții, dăruind tuturor un ajutor, un sfat, o încurajare... L-am prețuit mult, el fiindu-mi duhovnic de atunci din anii '46-'47. M-a primit din nou cu bucurie în obște la Antim după ce am fost în pușcărie și m-a sfătuit mereu cu înțelepciune, temperându-mi de fiecare dată revoltele și firea mea iute. Cred că Dumnezeu i-a primit osteneala și rugăciunile în care eram cuprins și eu și în care nădăjduiesc să fiu cuprins și acum. Dumnezeu să-l așeze între Sfinții Lui... Iar pe noi să ne lumineze Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos să ne rugăm pentru el, pentru noi, și pentru semeni așa cum ne învăța mereu... ❖

Pr. Adrian Făgețeanu - Un Iconar de suflete. Mărturii despre părintele Sofian Boghiu, Editura Basilica, București, 2009, pag. 49

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 14 septembrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica Înălțării Sfintei Cruci (Post) Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 17 septembrie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Sfântul Maslu
Vineri 19 septembrie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Vecernie cu Litie, Acatist
Sâmbătă 20 septembrie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -18 ⁰⁰	Sfânta Liturghie cu Pomenirea morților Vecernie
Duminică 21 septembrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica după Înălțarea Sfintei Cruci - (Luarea Crucii și urmarea lui Hristos) - Odovania praznicului Înălțării Sfintei Cruci - Utrenia, Sfânta Liturghie